

عنوان مقاله:

تحلیل و طبقه بندی واژگان و اصطلاحات مرتبط با فرهنگ پوششی در مثنوی معنوی

محل انتشار:

همایش ملی جلوه های هنر ایرانی اسلامی در فرهنگ، علوم و اسناد (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

محمود اشعاری - عضو هیئت علمی دانشگاه علم و هنر یزد، شهر یزد، استان یزد

محبوبه گرگیان بروجنی - دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی پارچه و لباس دانشگاه علم و هنر شهر یزد، استان یزد

خلاصه مقاله:

مثنوی معنوی یکی از شاهکارهای ادبیات فارسی است که مولانا جلالالدین محمد بلخی آن را به نظم کشیده است. یکی از عناصری که باعث افزایش زیبایی و جذابیت اشعار این اثر نفیس گشته، استفاده از واژگان مرتبط با پوشاک است، که استفاده از این واژگان در لابلای ابیات مثنوی دارای دلالت معین و اغراض خاصی است. پوشاک بخشی از مظاهر فرهنگی یک کشور را تشکیل میدهد و بدون شک نقش مهم و برجسته ای در پاسداری از هویت اجتماعی و فرهنگی آنها و دوام بخشیدن بدان در طول زندگی تاریخی نسلها ایفا می کند. یکی از راه های تبیین و تشریح جایگاه پوشاک و لباس در فرهنگ ما بررسی بازتاب و انعکاس این موضوع در تاریخ و ادبیات ایران است. بنابراین ادبیات و لباس، به عنوان گذشته، حال و آینده این فرهنگ می تواند در زمینه جمع آوری مستندات تاریخی لباس و پوشاک در ایران و ایجاد ذهنیت هایی برای طراحان و سازندگان کارساز و راهگشا باشد. این پژوهش با رویکردی توصیفی تحلیلی و با استفاده از مستندات کتابخانه ای تهیه شده است، و به طور کلی هدف از انجام این پژوهش شناسایی عمق و تنوع الفاظ و معانی واژگان و اصطلاحات لباس و پوشاک در مثنوی معنوی و شناسایی اهمیت پوشاک در مثنوی معنوی می باشد. و لذا بعد از مقدمه ای کوتاه به ارائه ی دو یافته مهم یا دو محور اصلی این ادبیات، یعنی استفاده ابزاری شاعر از موضوع لباس برای بیان مقصود خود و دیگری طرح ماهیت و موجودیت واقعی لباس را مطرح و با مبحثی از قبیل انواع پوشاک، تنوع و تعدد الفاظ و اصطلاحات مربوط به بیان جنس و رنگ لباس در این اثر بررسی و سپس به نتیجه گیری می انجامد.

کلمات کلیدی:

مثنوی معنوی، ادبیات فارسی، فرهنگ پوششی، پوشاک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1042491>

